

به نام خدا

نقش مشاور در توانمند سازی دانش آموزان برای مواجهه با چالش های زندگی

مؤلفان :

مریم شاهیده

فرزانه سادات شریفیان

معصومه قربانی

حمیده غفوری

زینب وارنگ

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۴)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

Chaponashr.ir

سرشناسه : شاهیده، مریم، ۱۳۶۴
عنوان و نام پدیدآورندگان: نقش مشاور در توانمند سازی دانش آموزان برای مواجهه با چالش های
زندگی/ مولفان: مریم شاهیده، فرزانه سادات شریفیان، معصومه قربانی، حمیده غفوری، زینب وارنگ
مشخصات نشر : انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۴.
مشخصات ظاهری : ۸۰ ص.
شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۱۲۹-۱۰۷-۶
شناسه افزوده : شریفیان، فرزانه سادات، ۱۳۵۳
شناسه افزوده : قربانی، معصومه، ۱۳۵۸
شناسه افزوده : غفوری، حمیده، ۱۳۴۹
شناسه افزوده : وارنگ، زینب، ۱۳۴۳
وضعیت فهرست نویسی : فیا
یادداشت : کتابنامه.
موضوع : نقش مشاور در توانمند سازی دانش آموزان برای مواجهه با چالش های زندگی
رده بندی کنگره : TP ۹۸۳
رده بندی دیویی : ۶۶۸/۵۵
شماره کتابشناسی ملی : ۹۹۷۶۵۸۸
اطلاعات رکورد کتابشناسی : فیا

نام کتاب : نقش مشاور در توانمند سازی دانش آموزان برای مواجهه با چالش های زندگی
مولفان: مریم شاهیده- فرزانه سادات شریفیان - معصومه قربانی - حمیده غفوری - زینب وارنگ
ناشر : انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)
صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: الهام غفاری
تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۴
چاپ: زبرجد
قیمت : ۱۱۵۰۰۰ تومان
فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان :
<https://chaponashr.ir/ketabresan>
شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۱۲۹-۱۰۷-۶
تلفن مرکز پخش : ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵
www.chaponashr.ir

فهرست

مقدمه	۵
بخش اول: نقش و اهمیت مشاور در فرآیند توانمندسازی	۷
فصل اول: مفهوم توانمندسازی و جایگاه آن در توسعه فردی دانش آموزان	۷
فصل دوم: نقش مشاور در شناسایی نیازهای فردی و توسعه مهارت‌های زندگی	۱۹
فصل سوم: فناوری‌های نوین و رویکردهای نوین در مشاوره و آموزش مهارت‌های	
مواجهه با چالش‌ها	۳۱
فصل چهارم: ارزیابی و پیگیری اثربخشی برنامه‌های مشاوره در توانمندسازی	
دانش آموزان	۴۳
فصل پنجم: برخورد با مشکلات روانی و عاطفی دانش آموزان در فرآیند توانمندسازی	
.....	۵۵
فصل ششم: آینده‌نگری و توسعه حرفه‌ای مشاوران در جهت بهبود فرآیندهای	
توانمندسازی	۶۷

مقدمه

در وضعیت آموزشی و توسعه فردی، نقش مشاوران به عنوان کادر کلیدی و راهنمای مسیر دانش‌آموزان اهمیت ویژه‌ای یافته است. توانمندسازی دانش‌آموزان برای مواجهه با چالش‌های زندگی، وظیفه‌ای است که نیازمند تخصص و رویکردهای علمی و جامع می‌باشد. در مسیر رشد و نمو، دانش‌آموزان با مجموعه‌ای از مسائل و مشکلات روبرو می‌شوند که می‌تواند تأثیر قابل‌توجهی بر آینده آن‌ها داشته باشد. از این رو، نقش مشاور در فراهم کردن فرصت‌ها، ارتقاء مهارت‌ها و تقویت اعتماد به نفس، نقش اساسی و حیاتی است. کتاب حاضر بر آن است تا اهمیت و ضرورت نقش مشاوران در فرایند توانمندسازی دانش‌آموزان را از منظری علمی و تخصصی مورد بررسی قرار دهد و راهبردهای مؤثر و مبتنی بر پژوهش‌های جدید را در این حوزه ارائه نماید. تمرکز بر آموزش مهارت‌های روانشناختی، اجتماعی و اخلاقی، علاوه بر حمایت‌های فردی، سبب ایجاد یک بستر مناسب برای رشد فردی و اجتماعی دانش‌آموزان خواهد شد، به طوری که بتوانند با اعتماد به نفس و مهارت‌های لازم، به شکل مطلوب با چالش‌های زندگی مواجه شوند و مسیر موفقیت و تعالی را در پیش بگیرند. این پژوهش به دنبال آن است که نقش مشاور را در فرآیند توانمندسازی، از نگاه علمی و کاربردی، روشن ساخته و کمک کند تا راهکارهای مؤثری در فرآیند تعلیم و تربیت به کار گرفته شود.

بخش اول

نقش و اهمیت مشاور در فرآیند توانمند سازی

فصل اول

مفهوم توانمندسازی و جایگاه آن در توسعه فردی دانش‌آموزان

توانمندسازی در فرآیند توسعه فردی دانش‌آموزان جایگاهی کلیدی و محوری دارد، زیرا این فرآیند به تقویت اعتماد به نفس، احساس کنترلی و انگیزه‌مندی آنان کمک می‌نماید. نقش اصلی آن در ایجاد زیرساخت‌های روانی و مهارتی است که دانش‌آموزان را برای مواجهه موثر با چالش‌های زندگی آماده می‌کند. در این راستا، مشاوران به عنوان راهنمایان و تسهیل‌گران نقش حیاتی ایفا می‌کنند که می‌توانند فرصت‌هایی را فراهم آورند تا دانش‌آموزان مهارت‌های لازم برای مدیریت بحران‌ها، تصمیم‌گیری درست، و ساختن برنامه‌های بلندمدت برای آینده خود را بیاموزند.

یکی از ابعاد مهم توانمندسازی، توسعه مهارت‌های خودآگاهی است. از طریق برگزاری sessionهای مخصوص، مشاوران به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا نقاط قوت و ضعف، ارزش‌ها و اهداف شخصی خود را بهتر درک کنند. این شناخت نسبت به خود، زمینه‌ساز اعتماد به نفس و استقلال فکری می‌شود و در نتیجه، آن‌ها می‌آموزند که بر اساس شناخت صحیح از خود تصمیم‌گیری‌های معقول و هدفمند را انجام دهند.

علاوه بر این، فرآیند توانمندسازی به توسعه مهارت‌های اجتماعی و هیجانی می‌پردازد، تا دانش‌آموزان بتوانند در روابط خود با دیگران عزت نفس سالمی را حفظ کرده و در مواجهه با فشارها و تعارض‌ها، رفتارهای مثبت و منطقی را در پیش گیرند. این مهارت‌ها، نقش مهمی در افزایش روحیه مقاومت، انعطاف‌پذیری و ظرفیت مقابله با مشکلات مختلف دارد، و نوعی ساختار حمایتی است که فرد را در مسیر هدف‌گذاری و تحقق آینده مطلوب یاری می‌دهد.

در کنار این موارد، توانمندسازی تاکید بر ایجاد دیدگاه مثبت نسبت به آینده دارد که با آموزش مهارت‌های برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری همراه است. مشاوران با تشویق دانش‌آموزان به تعیین اهداف کوتاه‌مدت و بلندمدت، نقش مهمی در تقویت حس مسئولیت‌پذیری و انگیزه درونی ایفا می‌کنند. این رویکرد، کمک می‌کند تا دانش‌آموزان در مواجهه با شکست‌ها و موانع، روحیه خود را حفظ کرده و مسیر توسعه فردی خود را ادامه دهند.

حفظ تکرار و تداوم فرآیند توانمندسازی اهمیت فراوان دارد، زیرا اثرات مثبت آن در بلندمدت بر نگرش، رفتار و مهارت‌های فردی دانش‌آموزان تثبیت می‌شود. در نتیجه، آنان قادر خواهند بود نه تنها در مسائل تحصیلی، بلکه در مواجهه با چالش‌های زندگی روزمره، استقلال فکری، اعتماد به نفس، و انعطاف‌پذیری لازم را از خود نشان دهند و مسیر موفقیت پایدار را ترسیم نمایند.

در نتیجه، نقش راهبردی توانمندسازی در فرآیند توسعه فردی دانش‌آموزان، فراهم ساختن زمینه‌های لازم برای رشد شخصیت، مهارت‌افزایی، و تقویت حس کنترل بر زندگی است که می‌تواند پایه‌های موفقیت‌های بلندمدت آنان را پی‌ریزی کند. این فرآیند، مسیر سلوک فردی و اجتماعی آنان را هموارتر می‌سازد و انگیزه لازم برای دستیابی به اهداف و روبرو شدن مؤثر با چالش‌های زندگی را در آن‌ها تقویت می‌نماید.

در فرآیند توانمندسازی دانش‌آموزان، نقش مشاور از اهمیت حیاتی برخوردار است و ویژگی‌های شخصیتی و رفتاری او تأثیر مستقیم بر کیفیت و اثربخشی این فرآیند دارد. ویژگی‌هایی که یک مشاور باید دارا باشد، نه تنها باید مطابق استانداردهای حرفه‌ای باشد بلکه باید بتواند فضای امن، حمایتی و انگیزشی را برای دانش‌آموزان فراهم آورد تا فرآیند توسعه فردی آنان به بهترین شکل صورت گیرد.

از جمله ویژگی‌های مهم در شخصیت مشاور، صداقت و اصل و وفای است. این ویژگی‌ها سبب اعتمادسازی می‌شوند و دانش‌آموزان را ترغیب می‌کنند در برابر مشاور احساس آرامش و امنیت نمایند. اعتماد، اساس شروع هر فرآیند مشاوره‌ای است؛ بنابراین، مشاور باید در برقراری ارتباط صحیح و ایجاد فضای صادقانه و بدون قضاوت مهارت لازم را داشته باشد. این امر به دانش‌آموزان فرصت می‌دهد تا بدون ترس از انتقاد یا تحقیر، واقعیت‌های درونی خود را بیان کنند و در مسیر خودشناسی و خودآگاهی گام بردارند.

در کنار صداقت، هوشمندی هیجانی یکی دیگر از ویژگی‌های کلیدی است. مشاور باید توانایی شناسایی و کنترل احساسات خود را داشته باشد و بتواند تحریکات هیجانی دانش‌آموزان را به صورت موثر مدیریت کند. این توانایی، به او امکان می‌دهد در مواجهه با واکنش‌های چالش‌برانگیز، خویشتن‌داری نشان داده و واکنشی منطقی و مثبت داشته باشد. هوشمندی هیجانی در ایجاد همدلی و فهم عمیق نیازهای عاطفی دانش‌آموز نقش حیاتی دارد، که این مهم، رابطه مشاور و دانش‌آموز را مستحکم و مؤثر می‌سازد.

ویژگی دیگری که نیاز است در مشاوران وجود داشته باشد، انعطاف‌پذیری است. توانایی تغییر رویه‌ها، تطابق با نیازهای متنوع دانش‌آموزان و انعطاف در روش‌های برقراری ارتباط، از ویژگی‌هایی است که فرآیند توانمندسازی را بسیار موثرتر می‌سازد. این ویژگی کمک

می کند تا مشاور بتواند در هر وضعیت به بهترین شکل راهکارهای مناسب را ارائه دهد و فضای آموزشی و مشاوره ای را برای فردیت های متفاوت دانش آموزان فراهم کند.

علاوه بر این، داشتن روحیه مثبت و انگیزشی، از دیگر ویژگی های ضروری است. مشاور باید بتواند با ایجاد حس امید و انگیزه در دانش آموزان، آن ها را در مسیر توسعه شخصی خود تشویق و هدایت کند. قدرت گفت و گو و بهره گیری از نگرش قدرتمند، در کنار صلاحیت حرفه ای، نقش موثری در تقویت اعتماد و رابطه حرفه ای دارد و به دانش آموزان کمک می کند تا در مواجهه با مشکلات، راه حل های منطقی و واقع گرا بیابند. سطح بالای آگاهی، دانش علمی و مهارت های ارتباطی، ارزشی بی بدیل در مشاور است. این ویژگی ها، زمینه ساز انتقال موثر مفاهیم و مهارت های مورد نیاز برای خودمدیریتی و توسعه فردی دانش آموز هستند. هر چه مشاور از این خصایص و مهارت ها بهره مندتر باشد، توانمندی بیشتری در هدایت و پشتیبانی دانش آموزان در مسیر توانمندسازی و مواجهه با چالش های زندگی دارد. به طور خلاصه، ترکیب ویژگی های شخصیتی مثبت، مهارت های ارتباطی و حرفه ای، در کنار توانایی های روانشناختی، پایه های موفقیت فرآیند توانمندسازی را تقویت می کند و نقش راهبردی مشاور را در توسعه شخصیت و مهارت های دانش آموزان تثبیت می نماید.

برای شناسایی ویژگی ها و نیازهای فردی هر دانش آموز و طراحی برنامه های توانمندسازی مؤثر و متناسب، می بایست فرآیندی جامع و منسجم از ارزیابی های متنوع، تعامل مستقیم و بهره گیری از ابزارهای مختلف صورت گیرد. در ادامه، به مراحل و روش هایی که در این مسیر مؤثر هستند، اشاره می شود.

ابتدا، باید بر پایه اصول علمی و استانداردهای روان شناختی، ارزیابی های اولیه انجام گیرد. این ارزیابی ها می تواند شامل تست های روان سنجی، مصاحبه های نیمه ساختاری و مشاهده

مستقیم باشد که به بُعد شناختی، هیجانی، رفتاری و اجتماعی دانش‌آموز اشراف پیدا می‌کند. این ابزارها نه تنها نیازهای عینی فرد را آشکار می‌سازند بلکه بر قابلیت‌های فردی، علایق و ترجیحات او نیز تمرکز دارند.

دوم، ایجاد فضای گفتگومی و ارتباط نزدیک، کلید درک عمیق‌تر از نیازهای فردی است. مشاور باید با بهره‌گیری از روش‌های گفت‌وگوهای باز، ایجاد اعتماد و فراهم کردن فضایی امن، قادر باشد ضمن شنیدن تجربیات، نگرانی‌ها و اهداف دانش‌آموز، شناختی دقیق از مسائل او کسب کند. تمرکز بر تعاملات غیررسمی، نقش مهمی در کشف نیازهای پنهان و انگیزه‌های فرد ایفا می‌کند. این روش، همچنین فرصت مناسبی برای ارزیابی سطح خودآگاهی و میزان توانمندی‌های شناختی دانش‌آموز است.

سوم، استفاده از ابزارهای تکمیلی مانند یارانه‌های تصویری، نقشه‌های ذهنی، جداول مقایسه و فعالیت‌های گروهی، می‌تواند دید جامع‌تری از ویژگی‌های فردی دانش‌آموز ارائه دهد. این ابزارها به مشاور کمک می‌کنند تا نه تنها جنبه‌های روان‌شناختی بلکه ترجیحات رفتاری و سبک‌های یادگیری را نیز در نظر گیرد و بر اساس آن برنامه‌ریزی کند.

چهارم، تحلیل و تفسیر داده‌های جمع‌آوری‌شده نیازمند هوشمندی و دقت است. در این مرحله، مشاور باید از توانایی تحلیل کیفی و کمی بهره‌مند باشد تا نیازهای مشخص، نقاط قوت و ضعف، و تمایلات فرد را به خوبی درک کند. این تحلیل باید در قالب پروفایل فردی تدوین شده و از آن برای طراحی برنامه‌های فردی و گروهی بهره‌برداری شد.

پنجم، تعامل مستمر و مناسب بودن برنامه‌های توانمندسازی با ارزیابی‌های پیوسته اهمیت دارد. بازخوردگیری مداوم از دانش‌آموزان و والدین، اجرای جلسات ارزیابی دوره‌ای و اصلاح

برنامه‌ها بر اساس نتایج، نقش مهمی در تطابق فعالیت‌ها با نیازهای واقعی و تغییر یافته دانش‌آموز دارد. این رویکرد، سبب تثبیت فرآیند و افزایش اثربخشی برنامه‌ها می‌شود.

در نهایت، باید توجه داشت که هر دانش‌آموز با دیگری متفاوت است و نیازهای وی در ابعاد مختلف، ممکن است در مسیر زمانی تغییر کند. بنابراین، به کارگیری رویکرد انعطاف‌پذیر، جامع و مبتنی بر پژوهش، کلید موفقیت در شناخت و پاسخگویی به نیازهای فردی است. یکی از مهم‌ترین وظایف مشاور، تجدید نظر و به‌روزرسانی مداوم برنامه‌ها بر پایه اطلاعات جدید و تجربه‌های عملی است تا بتواند بهترین مسیر را برای هر دانش‌آموز فراهم کند.

در فرآیند تمرین مهارت‌ها و ارتقاء اعتماد به نفس دانش‌آموزان، بهره‌گیری از مجموعه‌ای از روش‌ها و ابزارهای هدفمند و منسجم نقش اساسی در تثبیت فرآیند توانمندسازی ایفا می‌کند. در این راستا، مشاور باید بر اساس اصول علمی و تجربی، نمونه‌های متنوع و قابل تطابق با نیازهای فردی بهره‌برداری کند.

یکی از روش‌های کارآمد در این حوزه، آموزش مهارت‌های زندگی و مهارت‌های اجتماعی است. این آموزش‌ها می‌تواند شامل تمرین‌های نقش‌آفرینی، بازی‌های تعاملی، کار گروهی و فعالیت‌های تعلیمی باشد که ضمن ایجاد فضای ایمن، افراد را در شرایط شبیه‌سازی شده قرار می‌دهد. این فعالیت‌ها باعث می‌شود دانش‌آموزان در فضایی غیررسمی و آزاد، بتوانند مهارت‌های ارتباطی، مدیریت هیجان و برخورد مؤثر با چالش‌ها را تمرین کنند و تجربه‌های کاربری ارزشمندی کسب نمایند.

ابزارهای تصویری از جمله نقشه‌های ذهنی، نمودارهای رفتاری و ویدئوهای آموزشی، به عنوان امکانات مکمل، قابلیت تشریح و تمرین مهارت‌ها را افزایش می‌دهند. مثلاً، استفاده از تصاویر و فیلم‌های کوتاه با مضمون موفقیت و خودباوری، موجب تحریک انگیزه و تقویت

اعتماد به نفس می‌شود. همچنین، این ابزارها مرجع‌های تصویری برای بازخورد و ارزیابی پیشرفت دانش‌آموزان هستند و کمک می‌کنند تا مفاهیم به صورت بصری و ملموس در ذهن آنان نقش ببندد.

مراجعه به تمرینات فردی و گروهی که بر پایه تجربیات عملی استوار است، از دیگر رویکردهای مؤثر محسوب می‌شود. در این روش‌ها، دانش‌آموزان در فضایی حمایتی، تمرین‌های مرتب و منظم انجام می‌دهند تا مهارت‌های خاصی مانند مدیریت اضطراب، حل مسئله و بیان مؤثر را توسعه دهند. مصاحبه‌های ساختاریافته و تمرین‌های خودنظارتی، نیز می‌تواند در تقویت خوداعتمادی نقش مؤثری ایفا کند؛ به این صورت که دانش‌آموز با ارزیابی و نقد فعالیت‌های خود، تصویر واقع‌بینانه‌ای از توانمندی‌هایش کسب می‌نماید.

در طراحی برنامه‌های تمرینی، بهره‌گیری از فعالیت‌های گروهی و کارهای تیمی معمولاً منجر به ایجاد حس تعلق، اعتبار اجتماعی و اعتماد به دیگران می‌شود. این نوع فعالیت‌ها می‌تواند شامل پروژه‌های مشترک، مسابقات داخلی و مباحث گروهی باشد که در آن، هر فرد نقش مؤثری ایفا می‌کند و احساس ارزشمندی و توانمندی در او تقویت می‌شود.

همچنین، استفاده از بازخوردهای سازنده و مثبت، نقش کلیدی در فرآیند اعتمادسازی دارد. در این راستا، مشاور باید بر تقویت انگیزه و تکرار تمرینات تمرکز کند، به گونه‌ای که دانش‌آموز در فضاهای امن و بدون ترس از شکست، بتواند مهارت‌های جدید را تجربه و تثبیت کند. نوشتن دفتر یادداشت، ثبت اهداف و پیشرفت‌ها، و جلسات بازخورد منظم، ابزارهای متداول و کارآمد در این حوزه هستند که علاوه بر تقویت اعتماد، به دانش‌آموز کمک می‌کنند تا نقاط قوت و حوزه‌های نیازمند به توسعه خود را شناسایی کند.

در نهایت، تضمین اثربخشی این روش ها و ابزارها نیازمند تداوم و انعطاف پذیری است؛ به این معنا که برنامه باید براساس شرایط فردی، میزان پیشرفت و بازخوردهای دریافتی اصلاح و به روزرسانی شود. صرف نظر از تنوع ابزارها و روش ها، اصل اساسی؛ ایجاد فضایی امن، حمایتی و هدفمند است که دانش آموز بتواند آزادانه خود را ابراز کند، مهارت های نوین را تمرین و اعتماد به توانمندی های خویش را به تدریج توسعه دهد.

آموزش های گروهی و فعالیت های تعاملی در فرآیند توانمندسازی و تقویت مهارت های اجتماعی دانش آموزان نقش مهم و چندوجهی ایفا می کنند که در ادامه به تشریح ابعاد و اهمیت آن ها می پردازیم.

در مسیر توانمندسازی، تعاملات گروهی امکان ایجاد فضای حمایتی و امن را فراهم می کند که در آن دانش آموزان قادر خواهند بود بدون ترس از قضاوت، مهارت های ارتباطی و اجتماعی خود را تمرین و توسعه دهند. این نوع فعالیت ها، روند یادگیری را از حالت فردگرایانه به سمت همکاری و همفکری سوق می دهد و ضمن پرورش حس تعلق، حس همکاری و مسئولیت پذیری فردی و جمعی را تقویت می نماید. در کنار این، فعالیت های گروهی به دانش آموزان فرصت می دهد تا مدل های رفتاری مثبت و مؤثر را مشاهده و در عمل تجربه کنند، که این امر نقش بسزایی در ایجاد الگوهای رفتاری مناسب دارد.

یکی از اساسی ترین آثار آموزش های گروهی، توسعه مهارت های ارتباطی است. در قالب پروژه های مشترک، مباحث گروهی و بازی های تعاملی، دانش آموزان با چالش های واقعی مواجه می شوند و یاد می گیرند چگونه نیازهای خود را بیان کنند، شنونده فعال باشند و تفاهم متقابل را تقویت کنند. این فرآیندها، توانمندی های گفتاری و شنیداری را تقویت کرده و در نتیجه، اعتماد به نفس فرد در مواجهه با دیگران رشد می یابد. علاوه بر آن،

فعالیت‌های گروهی زمینه ساز تمرین مهارت‌های حل مسئله، مدیریت تعارض و مذاکره است که در زندگی روزمره و مواجهه با چالش‌های زندگی اهمیت ویژه دارد.

در قالب این فعالیت‌ها، نقش مربی یا مشاور تنظیم‌کننده فضایی است که در آن اختلاف نظر و شکست‌های احتمالی، به عنوان فرصت‌هایی برای یادگیری و رشد تلقی شوند. این رویکرد، در کاهش اضطراب و اضطراب نسبت به مواجهه با چالش‌های اجتماعی مؤثر بوده و موجب تثبیت باورهای مثبت در دانش‌آموز می‌گردد. همچنین، در فرآیندهای گروهی، احساس مشترک و اعتبار اجتماعی ایجاد شده، اعتماد به دیگران و هم‌افزایی گروهی را تقویت می‌کند که از شاخص‌های مهم خودباوری و اعتماد به نفس است.

بازخوردهای مثبت و سازنده نیز در قالب فعالیت‌های تعاملی نقش کلیدی در تثبیت مهارت‌ها ایفا می‌کنند. در واقع، فعالیت‌های گروهی زمینه‌ای فراهم می‌آورد که دانش‌آموزان بتوانند توانایی‌های خویش را در فضایی استراتژیک و حمایتی ارزیابی و اصلاح نمایند. این ارزیابی، همراه با هدف‌گذاری دقیق و برنامه‌ریزی جهت رشد فردی و جمعی، مسیر را برای تثبیت مهارت‌های اجتماعی و ارتقاء سطح توانمندی‌های فردی هموار می‌سازد.

در مجموع، نقش آموزش‌های گروهی و فعالیت‌های تعاملی در فرآیند توانمندسازی، بیشتر در این است که از طریق ایجاد فرصت‌های عملی و غیررسمی، دانش‌آموزان در کنار کسب مهارت‌های عمومی، مهارت‌های حل مسئله، مدیریت هیجان و تعامل مؤثر در گروه را تمرین و بهبود می‌بخشند. این فعالیت‌ها، همچنین، سبب می‌شوند دانش‌آموزان احساس رضایت، اعتبار اجتماعی و اعتماد به توانمندی‌های خود را تجربه کنند و در نهایت، برآیند این فرآیند محرک انگیزه و تلاش مستمر برای توسعه مهارت‌ها است.